

27 Ἀπριλίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία».

Συμεών ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου († 107).

Ἦχος: — - Ἐωθινόν: Α΄ - Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ΄ 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. στ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

ὡς κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας συνείδησης. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός καί ὅλοι ἐμεῖς. Καί αὕτη εἶναι ἡ αὐτοσυνειδησία μας, πού συνιστᾷ μεγίστη τιμή, ἀλλά καί διαρκή εὐθύνη.

Ἀρχιμ. Ἑ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΚΡΟ ΕΙΣΟΔΙΚΟ ΣΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 21x22 ἑκατ., σελ. 128 - τετράχρωμο)

Σέ μιὰ ἐποχή κατὰ τὴν ὁποία τὰ ἱερά Μυστήρια καταντοῦν μέσα ἀπὸ νοοτροπίες ματαιοδοξίας καί κενοδοξίας ἀπλῶς κοινωνικὲς τελετές, ἀπογυμνωμένες ἀπὸ τὸν λειτουργικὸ καί μυστηριακὸ τους χαρακτήρα, εἶναι οὐσιαστικὸ καί σημαντικὸ νὰ γνωρίσουμε τί συμβαίνει στὴν Ἐκκλησία κάθε στιγμὴ τῆς λατρείας καί τῆς λειτουργικῆς ζωῆς. Πρῶτα μαθαίνουμε, μετὰ ἀγαπᾶμε καί στὴ συνέχεια πιστεύουμε. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία προχώρησε στὴν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ κατηχητικοῦ βιβλίου, στό ὁποῖο ἀναλύονται εὐσύννοπα τὰ ἱερά Μυστήρια, τὸ τελετουργικὸ τους καί οἱ λειτουργικοὶ συμβολισμοί. Τό βιβλίο ἀκολουθεῖ τὸ μονοτονικὸ σύστημα γραφῆς καί εἶναι πλούσια διακοσμημένο μέ εἰκονογραφικὸ ὕλικό. Ἀπευθύνεται σέ νέους καί οἰκογένειες, γενικότερα στό εὐρὺ ἀναγνωστικὸ κοινό, πού τόσο διψοῦν νὰ μάθουν τὰ τῆς πίστεως καί τὰ τοῦ λειτουργικοῦ βίου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

27 Ἀπριλίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3752)

Ο ΛΑΟΣ, ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀπὸ τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων προέρχεται τὸ σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, ἀδελφοί μου. Ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων ἀναφέρεται στὴ δράση τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Μαθητές, ἐνδυναμωμένοι, πλέον, ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως, διέδιδαν τὸ Εὐαγγέλιο, δοκιμάζοντας, ἀφ' ἐνός μὲν τὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐχθρότητα καί τὸ μίσος τῶν ἀμετανόητων θρησκευτικῶν ἡγετῶν τῆς ἐποχῆς τους. Μάλιστα, στὴν περικοπὴ ἀκούσαμε ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἐπιτελοῦσαν θαύματα, διὰ τῆς ἀπλῆς ἐπιθέσεως (τοποθετήσεως) τῶν χειρῶν, κατὰ τὴν ὑπόσχεση Κυρίου.

Μαρτυρία τῆς ἀλήθειας

Στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς περιγράφεται ἡ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετη στάση τοῦ λαοῦ καί τῆς θρησκευτικῆς τοῦ ἡγεσίας, ἀπέναντι στοὺς Ἀποστόλους. Εἶναι ἡ ἴδια ἐκείνη στάση πού ἐπισημάνθηκε πολλές φορές καί κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς δράση τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ λαός ἔτρεφε γιὰ τοὺς Ἀποστόλους μεγάλο σεβασμὸ καί πλήθη ἀνθρώπων τοὺς πλησίαζαν καί ἐνώνονταν μαζί τους, ἐπιδίωκαν τὴ θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν τους, ἐνῶ πίστευαν ὅτι ἀκόμα καί ἡ σκιά τοῦ Πέτρου ἦταν ἱκανὴ νὰ φέρει τὴν ἴαση. Τὴν ἴδια στιγμὴ, οἱ Ἀρχιερεῖς ἀποφάσιζαν νὰ φυλακίσουν τοὺς Ἀποστόλους, ἀγνοώντας, ὅμως, ὅτι ἐκεῖνοι βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ καί νὰ νικήσει. Οἱ Μαθητές ἀπελευθερώνονται θαυματουργικῶς καί συνεχίζουν τὸ κήρυγμα τῆς ἀληθείας.

Ἡ εἰκόνα πού περιγράφει ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων μᾶς πληροφορεῖ πὼς «οἱ ἄρχοντες τῆς ἐποχῆς τηροῦσαν ἀρνητικὴ, καταδιωκτικὴ στάση ἀπέναντι στοὺς Ἀποστόλους». Ἀντίθετα μέ τὴ στάση αὐτὴ τοῦ κατεστημένου τῆς ἐξουσίας, ὁ πολὺς λαὸς ἔδειχνε σημεῖα προσπελάσε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ε' 12-20)

Πηγαίνετε... καί κηρύξτε

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὐσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

ως πρὸς τὴ νέα πίστη πού θέριευε, ἔτσι, τὴ βάση τῆς πυραμίδος, ἐξασφαλίζοντας στήν Ἐκκλησία θετικά στοιχεῖα ἐπιβιώσεως. Ἔτσι, ἤδη ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματά της ἡ Ἐκκλησία στηρίχθηκε στήν καρδιά τοῦ λαοῦ, πού ἀγκάλιασε, μέ τήν ψυχὴ του, τό νέο αὐτό θρησκευτικό κίνημα καὶ τό στερέωσε ἀκατάλυτα.

Ἡ ἐδραίωση τῆς Ἐκκλησίας

Οἱ πληροφορίες πού ἔχουμε ἀπὸ αὐθεντικές πηγές μαρτυροῦν πῶς, καθὼς διευρυνόταν συνεχῶς ἡ λαϊκὴ βάση τῆς Ἐκκλησίας, ἐξουδετερώνονταν συστηματικά οἱ ἀντιδράσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐξουσίας, μέχρις οὗτου, τελικά, ὑπέκυψαν κι αὐτοὶ στήν ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα τῆς χριστιανικῆς πραγματικότητας, πού ἀναδύονταν μέσα ἀπὸ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῶν τριῶν αἰώνων τῶν διωγμῶν.

Τό γεγονός αὐτό δείχνει πῶς, μετὰ τήν προστασία τοῦ Θεοῦ, τό στήριγμα καὶ ἡ δύναμη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ πιστὸς λαός της. Γι' αὐτό, οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας, διαχρονικά, τὴ συνείδηση αὐτοῦ τοῦ λαοῦ προσπαθοῦν νά δηλητηριάσουν καὶ νά ἀλώσουν, προκειμένου ἡ Ἐκκλησία νά μείνῃ χωρὶς ἐρείσματα μέσα στήν κοινωνία καὶ εὐκολα νά καταλυθεῖ. Καί αὐτό τό ἔπραξαν ὅταν κατάλαβαν ὅτι ἡ πίστη δέν ξεριζώνεται ἀπὸ τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων μέ διώξεις, ἀπειλές καὶ βασανιστήρια.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατὰ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες μέ τὰ χέρια τῶν ἀποστόλων γίνονταν πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα στὸν λαό καὶ συγκεντρώνονταν ὅλοι μέ μιὰ ψυχὴ στή στοά τοῦ Σολομῶντος· Ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους κανεῖς δέν τολμοῦσε νά προσκολληθεῖ σέ αὐτούς, ἀλλ' ὁ λαός τοὺς εἶχε σέ μεγάλη ἐκτίμηση. Ἀντιθέτως, συνεχῶς καὶ περισσότερα πλήθη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πίστευαν στὸν Κύριο καὶ προστίθενταν στήν ἐκκλησία, ὥστε ἔβγαζαν τοὺς ἀσθενεῖς στίς πλατείες καὶ τοὺς τοποθετοῦσαν σέ κρεβάτια καὶ φορεῖα μέ σκοπό, ὅταν θά ἔλθει ὁ Πέτρος, ἔστω καὶ ἡ σκιά του νά πέσει ἐπάνω σέ κάποιον. Προσέρχονταν μάλιστα καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῶν γειτονικῶν πόλεων στήν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔφεραν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὅσους βασανίζονταν ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα, οἱ ὅποιοι ὅλοι θεραπεύονταν. Σηκώθηκε ὅμως ὁ ἀρχιερέας καὶ ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του, δηλαδή αὐτοὶ πού ἀνῆκαν στήν παράταξη τῶν Σαδδουκαίων, γεμάτοι ἀπὸ φθόνον, καὶ συνέλαβαν τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς ἔβαλαν στή φυλακή. Ἀλλά, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύκτας, ἓνας ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τίς πόρτες τῆς φυλακῆς καί, ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ἔξω, τοὺς εἶπε: Πηγαίνετε καὶ σταθεῖτε στὸν ναό καὶ πεῖτε στὸν λαό ὅλο τό κήρυγμα γι' αὐτὴ τὴ ζωή.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ ἱστορία ἀπέδειξε πῶς, ὅταν αὐτὰ συνέβησαν, ἡ πίστη στερεώθηκε περισσότερο καὶ ἡ Ἐκκλησία βγῆκε πὺὸ δυνατὴ ἀπὸ τίς δοκιμασίες. Γι' αὐτό, οἱ ἀντικείμενοι στὸν Χριστό καὶ στήν Ἐκκλησία Του ἀποδύονται σ' ἓναν διαρκὴ ἰδεολογικό ἀγώνα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, σέ μιὰ προσπάθεια νά τὴν ἐμφανίσουν περιττὴ καὶ ξεπερασμένη. Μάλιστα, δέν διστάζουν νά ἐπενδύσουν πάνω στίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ πτώσεις τῶν στελεχῶν της, γιὰ νά ποδηγετήσουν τίς συνειδήσεις καὶ νά τίς ὁδηγήσουν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό.

Εὐθύνη καὶ ἀποστολή

Γι' αὐτό, ἐμεῖς πού συναπαρτίζουμε τὸν λαό τοῦ Θεοῦ, ὀφείλουμε νά ἔχουμε συναίσθηση τῆς θέσης μας μέσα στήν Ἐκκλησία καὶ ἐπίγνωση τῆς δύναμης πού μᾶς χαρίζει ἡ πίστη μας στὸν Θεό. Νά μὴν ἐπιτρέψουμε στίς ἀντίθεες δυνάμεις νά κυριαρχήσουν ἄλλο πάνω στίς ἀνθρώπινες καρδιές. Εἶναι οἱ ἴδιες πού εὐθύνονται γιὰ τό μαράζωμα τῆς κοινωνίας, γιὰ τὴν παρακμὴ τῶν ἡθῶν, γιὰ τὸν εὐτελισμὸ τοῦ πνεύματος στήν ἐποχὴ μας.

Ἔχουμε χρέος νά σταθοῦμε στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς μας μέσα στήν Ἐκκλησία, ἀποκρούοντας τίς ἐπιθέσεις τοῦ κόσμου, πού βάλλουν εὐθέ-